

Олександр Олександрович ГУЙВАН*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ВЗАЄМОДІЇ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

У статті зазначено, що розслідування кримінальних правопорушень засновується не лише на кримінально-процесуальному, кримінально-правовому, криміналістичному знанні, але і адміністративно-правовому, яке охоплює управлінські аспекти даного процесу, питання взаємодії та координації залучених до нього суб'єктів як носіїв особливого управлінського впливу, що є значно ширшим за розслідування кримінальних правопорушень. Адже органи досудового розслідування, інші залучені суб'єкти у процесі взаємодії організовують зустрічі, беруть участь у конференціях, круглих столах, спільних нарадах, відеоселекторах тощо. При цьому найбільш виразно вплив адміністративно-правових норм проявляється у процесі взаємодії відповідних суб'єктів під час розслідування кримінальних правопорушень.

Стверджується, що коло суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень є надзвичайно широким. Важливим є те, що дані суб'єкти функціонують як на рівні Національної поліції України, так і інших відомств, зокрема органів прокуратури, експертних установ (можуть мати різну відомчу приналежність), інститутів громадянського суспільства. Визначено, що органи досудового розслідування Національної поліції України виступають провідним суб'єктом такої взаємодії, зокрема в частині її організації. Саме слідчі та дізнавачі у процесі надсилання запитів, винесення постанов, надання доручень залучають до взаємодії широке коло суб'єктів, набуваючи ролі ініціаторів і організаторів конструктивного діалогу з іншими відомствами, підприємствами, установами та організаціями.

Ключові слова: *система суб'єктів, взаємодія, розслідування кримінальних правопорушень, адміністративно-правовий статус, органи досудового розслідування, тренінгові центри, підрозділи кримінального аналізу.*

Постановка проблеми. Розслідування кримінальних правопорушень є надзвичайно багатогранною діяльністю, яка має стародавні історичні корені, пройшла декілька етапів глибинного переосмислення, яке переважно ґрунтувалося саме значенні взаємодії відповідних уповноважених суб'єктів, переслідуванні ними приватних чи суспільних інтересів. Саме становлення останніх у контексті діяльності правоохоронних органів дозволяє вести мову про їх специфічний

адміністративно-правовий статус.

Водночас розслідування кримінальних правопорушень засновується не лише на кримінально-процесуальному, кримінально-правовому, криміналістичному знанні, але і адміністративно-правовому, яке охоплює управлінські аспекти даного процесу, питання взаємодії та координації залучених до нього суб'єктів як носіїв особливого управлінського впливу, що є значно ширшим за розслідування кримінальних правопорушень.

Низку питань, дотичних до взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, розглядали такі дослідники, як О. М. Бандурка, О. В. Батраченко, А. М. Бернюков, В. М. Василенко, В. М. Гаращук, С. М. Гусаров, В. М. Єднак, А. Т. Комзюк, О. В. Крижановська, Р. В. Миронюк, О. А. Моргунов, О. М. Музичук, Д. М. Павлов, А. А. Русецький, В. В. Сокуренько, О. В. Федосова, С. О. Шатрава, Н. В. Шелевер, Н. М. Шульгач та багато інших вчених. Проте перед сучасними науковцями постає ціла низка складних питань, пов'язаних з функціонуванням системи суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень.

Мета статті полягає в тому, щоб окреслити систему суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень.

Виклад основного матеріалу. Вести мову про адміністративно-правовий статус ми можемо виключно тоді, коли відповідні органи і підрозділи стають на захисті суспільних (публічних) інтересів, їх діяльність починає регламентуватися законом і підзаконними нормативно-правовими актами, вони починають розглядатися в межах ширших правоохоронних систем, що можуть функціонувати виключно на основі плідної взаємодії відповідних уповноважених суб'єктів у їх межах, у тому числі в міжнародному масштабі. Тобто має місце не лише певна діяльність із розслідування кримінальних правопорушень, а її особлива організація у межах держави, заснована на адміністративно-правовому регулюванні.

При цьому найбільш виразно вплив адміністративно-правових норм проявляється у процесі взаємодії відповідних суб'єктів під час розслідування кримінальних правопорушень.

Коло таких суб'єктів є надзвичайно широким. Важливим є те, що дані суб'єкти функціонують як на рівні Національної поліції України, так і інших відомств, зокрема органів прокуратури, експертних установ (можуть мати різну відомчу приналежність), інститутів громадянського суспільства.

У діяльності Національної поліції України відповідна система суб'єктів організована згідно з Інструкцією з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні від 07.07.2017 р. № 575, якою встановлено, що «швидке та повне розслідування і розкриття кримінальних правопорушень досягається шляхом поєднання зусиль усіх органів та підрозділів поліції, забезпечення належного рівня їх взаємодії відповідно до вимог законодавства щодо отримання, збирання, накопичення та використання інформації про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також про події і факти, які

можуть сприяти їх розслідуванню і розкриттю, що є невід'ємним завданням для всіх працівників поліції»¹.

Так, органи досудового розслідування Національної поліції України, безумовно, виступають провідним суб'єктом такої взаємодії, зокрема в частині її організації. Саме слідчі та дізнавачі у процесі надсилання запитів, винесення постанов, надання доручень залучають до взаємодії широке коло суб'єктів, набуваючи ролі ініціаторів і організаторів конструктивного діалогу з іншими відомствами, підприємствами, установами та організаціями. Коло цих залучених до взаємодії суб'єктів залежить від обставин конкретного кримінального правопорушення. Прикладом може слугувати ситуація, коли на місці події працювала чергова бригада певного комунального підприємства, члени якої можуть бути свідками обставин учинення кримінального правопорушення. У такому разі слідчому чи дізнавачу необхідно буде звернутися до цього комунального підприємства для з'ясування контактних даних певної бригади. Така ж сама ситуація може мати місце і в разі виїзду бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги, представників інтернет-провайдерів, житлово-експлуатаційних контор та інших організацій.

При цьому з огляду на багатогранність функцій слідчих підрозділів вони мають особливу структуру, охоплюють як безпосередньо слідчих, так і слідчих - працівників організаційно-методичних підрозділів, слідчих-криміналістів, помічників слідчих. До того ж на загальнодержавному та регіональному рівні слідчі підрозділи мають багаторівневу структуру, до якої входять «Головне слідче управління Національної поліції; слідчі управління головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, областях та місті Києві; слідчі відділи (відділення) територіальних (відокремлених) підрозділів поліції»². Варто також звернути увагу на функціонування відділів (відділень) на різних рівнях з розслідування особливо тяжких злочинів, економічних злочинів, злочинів, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів тощо. Подібна спеціалізація дозволяє визначити певний напрям для кожного окремого слідчого, у межах якого він (вона) буде постійно підвищувати професійну майстерність, набувати нових знань, відслідковувати останні зміни в законодавстві, мати уявлення про найбільш оптимальні алгоритми взаємодії.

Водночас відповідно до Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України «на підрозділи

¹ Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 р. № 575 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

² Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 р. № 570 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#n9>.

дизнання покладаються такі завдання: захист особи, суспільства та держави від кримінальних проступків; охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження; забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінальних проступків, віднесених до підслідності органів Національної поліції України; забезпечення відшкодування фізичним і юридичним особам шкоди, заподіяної кримінальними проступками; виявлення причин і умов, які сприяють учиненню кримінальних проступків, і вжиття заходів щодо їх усунення»¹.

Як стверджує М. Ю. Романов, «значення дізнання як форми спрощеного досудового розслідування, що використовують щодо вчинених кримінальних проступків, полягає в тому, що цей інститут дає змогу швидко, неупереджено й об'єктивно встановити причетність особи до порушення прав людини і громадянина, після чого направити відповідне кримінальне провадження до суду для його розгляду»².

У контексті осмислення інституту дізнання крізь призму адміністративно-правової думки варто звернути увагу на те, що в основі його появи поряд із кримінально-процесуальною доцільністю слід зважати на адміністративно-правовий бік питання. Швидкість розслідування кримінальних проступків залежить від особливої взаємодії між спеціально уповноваженими підрозділами (відділами і секторами дізнання) та іншими суб'єктами, яка врегульована саме на рівні адміністративно-правових норм у частині організаційних аспектів функціонування відповідних підрозділів як носіїв владних повноважень, які дозволяють окремим дізнавачам отримувати необхідну інформацію від підприємств, установ та організацій усіх форм власності, отримувати висновки експертів, рапорти за фактом надання доручень оперативним підрозділам тощо.

На переконання К. О. Мешкового, «забезпечення підбору, розстановки і виховання кадрів для підрозділів дізнання, підвищення їх кваліфікації та професійної майстерності слугує підґрунтям для подальшого розвитку інституції дізнання в Україні як органу, що уповноважений на здійснення досудового розслідування кримінальних проступків, і відображується у розробленні програм навчання, курсів з підвищення кваліфікації та професійної майстерності, а також тренінгів, семінарів, практикумів та створенні інших форматів і алгоритмів навчання дізнавачів та осіб, уповноважених на дізнання у Національній поліції України»³.

Під час подібних навчань і тренінгів прослідковується діяльність ще одного суб'єкта взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, яким виступають тренінгові центри Національної поліції

¹ Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20.05.2020 р. № 405 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>.

² Романов М. Ю. Поняття, сутність і значення діяльності підрозділів дізнання. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2021. № 2 (119). С. 105.

³ Мешковой К. О. Підрозділи дізнання органів Національної поліції України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2022. Випуск 69. С. 355.

України та заклади вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських. На дані заклади покладається важливе завдання із актуалізації знань практичних працівників, залучених до процесу розслідування кримінальних правопорушень. Адже підходи до підготовки працівників постійно змінюються, оновлюється зміст освітніх програм і їх окремих компонентів, що практично неможливо відслідковувати під час роботи у практичних підрозділах, де першочерговий акцент робить на виконанні поставлених завдань, а лише після цього – на вдосконаленні професійних якостей працівника, у тому числі в межах системи професійної підготовки.

В умовах воєнного стану діяльність тренінгових центрів Національної поліції України та закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання із підготовки суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень здійснюється з урахуванням актуальних безпекових викликів. Адже слідчий чи дізнавач під час чергування в складі слідчо-оперативної групи в будь-який момент може бути залучений до документування наслідків воєнних злочинів, надання домедичної та іншої допомоги постраждалому населенню.

При цьому О. В. Чуприна та О. О. Несен наголошують, що у сучасних умовах рівень знань та навичок поліцейських з домедичної допомоги не відповідає чинним державним та міжнародним стандартам, що свідчить про прогалини в законодавстві та неналежний рівень діяльності у цій сфері. Основною причиною такої ситуації є відсутність узгодженості в механізмі системи освіти щодо домедичної підготовки поліцейських, що потребує термінового вдосконалення. У дослідженні визначається, що оволодіння поліцейськими навичками домедичної допомоги, необхідними для виконання своїх службових обов'язків, вимагає застосування однакових нормативних стандартів для їхньої підготовки в різних закладах освіти та навчальних підрозділах. На думку авторів, щоб уникнути розбіжностей у системі підготовки поліцейських з домедичної допомоги, остання повинна базуватися на нормативній базі, затвердженій спільними наказами Міністерства охорони здоров'я та Міністерства внутрішніх справ України. Чітко визначений порядок взаємодії, спільна та добре скоординована робота поліцейських та працівників інших рятувальних служб суттєво посилять ефективність надання домедичної допомоги постраждалим¹.

Так, як суб'єкти взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень тренінгові центри Національної поліції України та заклади вищої освіти зі специфічними умовами навчання забезпечують навчання працівників уповноважених органів і підрозділів, організовують тренінги, конференції, круглі столи, у процесі яких розглядаються новітні проблеми розслідування кримінальних правопорушень, технології і застосунки, які можуть бути при цьому використані, у тому числі увага приділяється

¹ Chupryna O. V., Nesen O. O. Current State and Prospects of Pre-Medical Training of Police Officers in Ukraine. *Scientific Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2021. № 26 (3). P. 52–53.

прогресивним і апробованим часом зразкам зарубіжного досвіду.

Останнім часом суттєвого значення набула діяльність підрозділів кримінального аналізу Національної поліції України як окремих суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень.

Варто також звернути увагу на те, що аналіз злочинності – це функція правоохоронних органів, яка включає систематичний аналіз для виявлення та аналізу закономірностей і тенденцій у злочинності. Інформація про закономірності може допомогти ефективніше розподіляти ресурси та допомогти у виявленні та затриманні підозрюваних. Аналіз злочинності також відіграє певну роль у розробці рішень проблем злочинності та формулюванні стратегій запобігання злочинності. Кількісні методи аналізу даних є частиною процесу аналізу злочинності, хоча якісні методи, такі як вивчення поліцейських звітів, також відіграють певну роль. Аналіз злочинності може проводитися на різних рівнях, включаючи тактичний, оперативний та стратегічний. Аналітики злочинності вивчають звіти про злочинність, звіти про арешти та виклики поліції, щоб якомога швидше виявити нові закономірності, серії та тенденції¹.

Попри те, що у вітчизняному контексті інститут кримінального аналізу вважається досить новими, у США ще у 1983 році виходили наукові статті, присвячені даному питанню. Так, П. Беллміо стверджує, що акцент робиться на здатності аналітиків злочинності взаємодіяти та спілкуватися з лінійними офіцерами, бути інноваційними та гнучкими у своїх підходах до збору та зіставлення даних, а також продуктивними у створенні та поширенні своїх аналізів. Зворотній зв'язок та оцінка роботи підрозділу аналізу злочинності також вважаються важливими для встановлення його функціональності в межах департаментів².

В Україні, як зазначає В.В.Моца, «в ІLP-моделі (Intelligence-Led Policing) саме оперативно-аналітична інформація є підставою для проведення операцій чи розслідувань, а не навпаки. В зазначеній моделі поліцейської діяльності продукти кримінального аналізу слугують для визначення стратегічних та оперативних цілей в протидії злочинності. Це, в свою чергу, веде до ефективнішого розподілу ресурсів правоохоронних органів. Використання кримінального аналізу в організації діяльності поліції сприяє збільшенню проактивного компоненту, заснованого на висновках про аналіз тенденцій та закономірностей, які ідентифікуються в злочинному середовищі. При такому підході вдається вжити вчасних та дієвих заходів для припинення злочинних проявів або суттєво пом'якшити їх наслідки. Кримінальний аналіз спрямований на підтримку ефективної правозастосовчої діяльності. Результати кримінального аналізу формують підґрунтя для організації діяльності поліції, керованої розвідувальною аналітикою. Тобто, продукти кримінального аналізу слугують основою

¹ Crime Analysis Unit // Ventura County Sheriff: сайт. URL: <https://sheriff.venturacounty.gov/special-services/crime-analysis-unit/>

² Bellmio P. Ongoing Development of Crime Analysis Units. *FBI Law Enforcement Bulletin*. 1983. № 52 (10). P. 8.

побудови організації діяльності поліції за новою філософією – переходу від реактивних методів діяльності поліції – реакції на кримінальну подію, до проактивних – коли діяльність поліції керується висновками про аналіз закономірностей і тенденцій, які ідентифікуються у кримінальному середовищі»¹.

Так, на підрозділи кримінального аналізу як самостійних суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень покладається інформаційно-аналітичне забезпечення в процесі взаємодії з іншими суб'єктами, виявлення на основі дослідження масиву інформації ключових тенденцій, особливостей, які лягають в основу пропозицій і рекомендацій щодо більш оптимального розслідування окремих кримінальних правопорушень. Така діяльність є важливою з огляду на те, що практичні підрозділи на місцях тяжіють до стандартних підходів, які дозволяють швидко досягти бажаного результату. Водночас підрозділи кримінального аналізу «озброюють» їх аналітичними даними, з використанням яких можливо змістити акценти, впровадити нові підходи, які підвищують результативність та якість роботи.

Висновки. Таким чином, у даному підрозділі зазначено, що вести мову про адміністративно-правовий статус ми можемо виключно тоді, коли відповідні органи і підрозділи стають на захисті суспільних (публічних) інтересів, їх діяльність починає регламентуватися законом і підзаконними нормативно-правовими актами, вони починають розглядатися в межах ширших правоохоронних систем, що можуть функціонувати виключно на основі плідної взаємодії відповідних уповноважених суб'єктів у їх межах, у тому числі в міжнародному масштабі. Тобто має місце не лише певна діяльність із розслідування кримінальних правопорушень, а її особлива організація у межах держави, заснована на адміністративно-правовому регулюванні.

Доведено, що розслідування кримінальних правопорушень засновується не лише на кримінально-процесуальному, кримінально-правовому, криміналістичному знанні, але і адміністративно-правовому, яке охоплює управлінські аспекти даного процесу, питання взаємодії та координації залучених до нього суб'єктів як носіїв особливого управлінського впливу, що є значно ширшим за розслідування кримінальних правопорушень. Адже органи досудового розслідування, інші залучені суб'єкти у процесі взаємодії організовують зустрічі, беруть участь у конференціях, круглих столах, спільних нарадах, відеоселекторах тощо. При цьому найбільш виразно вплив адміністративно-правових норм проявляється у процесі взаємодії відповідних суб'єктів під час розслідування кримінальних правопорушень.

Стверджується, що коло суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень є надзвичайно широким. Важливим є те, що

¹ Моца В. В. Теоретико-методологічні засади використання кримінального аналізу оперативними підрозділами правоохоронних органів України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2022. Випуск 73 (2). С. 141.

дані суб'єкти функціонують як на рівні Національної поліції України, так і інших відомств, зокрема органів прокуратури, експертних установ (можуть мати різну відомчу приналежність), інститутів громадянського суспільства.

Визначено, що органи досудового розслідування Національної поліції України виступають провідним суб'єктом такої взаємодії, зокрема в частині її організації. Саме слідчі та дізнавачі у процесі надсилання запитів, винесення постанов, надання доручень залучають до взаємодії широке коло суб'єктів, набуваючи ролі ініціаторів і організаторів конструктивного діалогу з іншими відомствами, підприємствами, установами та організаціями.

До суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень віднесено тренінгові центри Національної поліції України та заклади вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських. На дані заклади покладається важливе завдання із актуалізації знань практичних працівників, залучених до процесу розслідування кримінальних правопорушень. Адже підходи до підготовки працівників постійно змінюються, оновлюється зміст освітніх програм і їх окремих компонентів, що практично неможливо відслідковувати під час роботи у практичних підрозділах.

Досліджено діяльність підрозділів кримінального аналізу Національної поліції України як окремих суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, на які покладається інформаційно-аналітичне забезпечення в процесі взаємодії з іншими суб'єктами, виявлення на основі дослідження масиву інформації ключових тенденцій, особливостей, які лягають в основу пропозицій і рекомендацій щодо більш оптимального розслідування окремих кримінальних правопорушень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мешковой К. О. Підрозділи дізнання органів Національної поліції України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2022. Випуск 69. С. 352–355.

2. Моца В. В. Теоретико-методологічні засади використання кримінального аналізу оперативними підрозділами правоохоронних органів України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2022. Випуск 73 (2). С. 141–147.

3. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 р. № 575 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

4. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України : наказ

Міністерства внутрішніх справ України від 20.05.2020 р. № 405 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>.

5. Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 р. № 570 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#n9>.

6. Романов М. Ю. Поняття, сутність і значення діяльності підрозділів дізнання. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2021. № 2 (119). С. 102–106.

7. Bellmio P. Ongoing Development of Crime Analysis Units. *FBI Law Enforcement Bulletin*. 1983. № 52 (10). Р. 8–14.

8. Chupryna O. V., Nesen O. O. Current State and Prospects of Pre-Medical Training of Police Officers in Ukraine. *Scientific Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2021. № 26 (3). Р. 48–55.

9. Crime Analysis Unit // Ventura County Sheriff: сайт. URL: <https://sheriff.venturacounty.gov/special-services/crime-analysis-unit/>.

Стаття надійшла до редакції 11.06.2023

Oleksandr OI. HUIVAN,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

SYSTEM OF INTERACTION SUBJECTS DURING THE INVESTIGATION OF CRIMINAL OFFENSES

The article states that the investigation of criminal offenses is based not only on criminal procedural, criminal legal, forensic knowledge, but also on administrative and legal knowledge, which covers the management aspects of this process, the issues of interaction and coordination of the subjects involved in it as carriers of special managerial influence, which is much broader than the investigation of criminal offenses. After all, the pre-trial investigation bodies, other involved subjects in the process of interaction organize meetings, participate in conferences, round tables, joint meetings, video selectors, etc. At the same time, the influence of administrative and legal norms is most clearly manifested in the process of interaction of the relevant subjects during the investigation of criminal offenses.

It is argued that the range of subjects of interaction during the investigation of criminal offenses is extremely wide. It is important that these entities operate both at the level of the National Police of Ukraine and other departments, in particular prosecutor's offices, expert institutions (may have different departmental affiliations), and civil society institutions.

It has been determined that the pre-trial investigation bodies of the National Police of Ukraine act as the leading entity of such interaction, in particular in terms of its organization. It is the investigators and inquirers in the process of sending

requests, issuing resolutions, and giving instructions that involve a wide range of entities in the interaction, acquiring the role of initiators and organizers of constructive dialogue with other departments, enterprises, institutions and organizations.

Keywords: *system of entities, interaction, investigation of criminal offenses, administrative and legal status, pre-trial investigation bodies, training centers, criminal analysis units.*